بسم الله الرحمن الرحیم

متن کامل پیشنهادی قانون جامع روابط عمومی

پیشنهاد قانون جامع روابط عمومی مشتمل بر ۲۱ ماده و ۱۲ تبصره در جلسه مورخ سوم شهریورماه سال ۱۳۹۵ با کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی تقدیم شد تا در صحن مجلس شورای اسلامی مطرح شود و به تصویب برسید.

قانون جامع روابط عمومی

فصل اول- تعاریف

ماده۱- «**روابط عمومی سازمانی**»، به عنوان یک دانش بین رشته‌ای و کاربردی اجتماعی،مدیریت مجموعه فرآیندهای ارتباطی یک سازمان است که در راستای منافع مشترک سازمان و گروه‌های ذینفع مربوط طرح‌ریزی و اجرا می‌شود.

تبصره: فعالیت‌های ارتباطی یک سازمان اعم از مکتوب، دیداری، شنیداری، پژوهشی، برنامه‌ریزی، مجازی و ... ذیل «مدیریت ارتباطات» تعریف و کلیه فعالیت‌های مرتبط در «**مدیریت ارتباطات**» تجمیع خواهد شد.

فصل دوم: متولی

ماده ۲- به‌منظور سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، اجرا، نظارت و کنترل فعالیت‌های ارتباطی مدیریت ارتباطات در دستگاه‌های اجرایی کشور، «**دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور**» در نهاد ریاست جمهوری تأسیس می‌شود.

تبصره: مدیرکل دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور به پیشنهاد رئیس شورای اطلاع‌رسانی و با حکم رئیس جمهوری اسلامی ایران «**مشاور روابط عمومی رئیس جمهور و مدیرکل دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور**» منصوب می‌شود.

ماده ۳ – مدیرکل دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور با حق رأی، عضو شورای اطلاع‌رسانی دولت خواهد بود.

ماده ۴ – شرح وظایف دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور ظرف سه‌ماه پس از تصویب این پیشنهاد، تهیه و با تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت قابلیت خواهد یافت.

تبصره: متولی روابط عمومی در بخش خصوصی و غیردولتی، اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و در بخش تعاونی اتاق تعاون جمهوری اسلامی ایران خواهد بود و ساز و کارهای آن با مشورت و هماهنگی با دفتر اداره کل هماهنگی روابط عمومی‌های کشور تدوین خواهد شد.

فصل سوم – عنوان، جایگاه، ساختار و وظایف

ماده ۵- به‌منظور سازمان‌دهی عنوان اطلاقی به مجموعه فعالیت‌های ارتباطی در یک دستگاه از این به بعد بجای روابط عمومی از اصطلاح«**مدیریت ارتباطات**»،«**بدون هرگونه پیشوند یا پسوند**» استفاده خواهد شد.

ماده ۶ – مدیریت ارتباطات در کلیه دستگاه‌ها، اعم از وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات با حکم بالاترین مقام به‌عنوان مشاور مقام ارشد مقام ارشد و مدیر مرکز ارتباطات منصوب خواهد شد و زیر نظر وی انجام وظیفه خواهد کرد.

تبصره۱: سطح تشکیلاتی مدیریت ارتباط در کلیه دستگاه‌ها صرف‌نظر از سطح سازمان، مرکز است و معادل با سطح تشکیلاتی معاونین سازمان خواهد بود.

تبصره۲: مرکز مدیریت ارتباطات شامل پنج اداره ارتباطات بین‌المللی، برنامه‌ریزی و پژوهش ارتباطی، ارتباطات رسانه‌ای و دیجیتال، ارتباطات مردمی و ارتباطات فرهنگی خواهد بود.

ماده۷- مهم‌ترین وظایف«مرکز مدیریت ارتباطات» شامل سخنگویی دستگاه، ارتباطات بین‌المللی، رسانه‌ای، مردمی، فرهنگی، فعالیت‌های انتشاراتی معطوف به اطلاع‌رسانی، فعالیت‌های تبلیغاتی، پژوهش‌های ارتباطی، برنامه‌ریزی ارتباطی، اطلاع‌رسانی، سنجش افکار عمومی، فعالیت‌های آموزشی همگانی و فرهنگ‌سازی، تنظیم ارتباط با گروه‌های اجتماعی مرتبط با سازمان، ارائه مشاوره‌های ارتباطی به عالی‌ترین مقام سازمان و مدیران ارشد، تدوین برنامه جامع ارتباطی دستگاه، تقویت پاسخگویی به مردم و مشارکت در مدیریت مسائل و پیشگیری از بحران، شناساندن سازمان و عملکردهایش به مخاطبان و ایجاد خوشنامی و اعتبار برای سازمان خواهد بود.

تبصره: شرح وظایف تفصیلی مرکز مدیریت ارتباطات، سه‌ماهه پس از تصویب این قانون، با پیشنهاد دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور و تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت، قابل اجرا خواهد بود.

فصل چهارم – حقوق صنفی و تخصصی

ماده ۸- کلیه دست‌اندرکاران روابط عمومی کشور که در مرکز ارتباطات در بخش دولتی، غیردولتی، خصوصی و تعاونی فعالیت می‌کنند، دارای حقوق صنفی و تخصصی هستند که به‌منظور تأمین آن و با همکاری «خانه روابط عمومی ایران»، «سازمان نظام روابط عمومی» شکل خواهد گرفت.

تبصره۱: شرح وظایف، نحوه فعالیت و انتخابات سازمان نظام روابط عمومی کشور با همکاری دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور و خانه روابط عمومی ایران، ظرف شش‌ماه پس از تصویب این قانون، تدوین می‌شود و به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت خواهد رسید و لازم‌الاجرا خواهد بود.

تبصره۲: تأمین حقوق صنفی و تخصصی دست‌اندرکاران روابط عمومی کشور، ضروری است و سازمان‌های برنامه و بودجه و امور استخدامی کشور باید در زمینه تأمین آن‌ها از جمله حق تخصص شاغلان روابط عمومی‌های دستگاه‌های اجرایی اقدام کنند.

فصل پنجم- نظام اخلاقی و صلاحیت حرفه‌ای

ماده ۹- به‌منظور رعایت نکات اخلاقی در فعالیت‌های ارتباطی، تدوین منشور اخلاقی دست‌اندرکاران روابط عمومی ضروری است. دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور موظف است ظرف شش‌ماه پس از تصویب این قانون نسبت به تدوین آن با همکاری خانه روابط عمومی ایران اقدام کند و آن را به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت برساند.

تبصره: رعایت منشور اخلاقی توسط کلیه افراد شاغل در حرفه روابط عمومی ضروری است و سازمان نظام روابط عمومی، محدوده، نحوه اجرا و ملاحظات مربوط به آن را با همکاری «**خانه روابط عمومی ایران**» مشخص و اجرا خواهد کرد.

ماده ۱۰- به‌منظور تأیید صلاحیت حرفه‌ای دست‌اندرکاران روابط عمومی، دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور باید نسبت به صدور «**پروانه صلاحیت حرفه‌ای**» برای افراد شاغل در این حرفه اقدام کند و کلیه دستگاه‌های اجرایی باید در استخدام و یا ادامه همکاری آنان، این پروانه را به‌عنوان معیار ضروری مورد توجه قرار دهند.

فصل ششم- آموزش

ماده۱۱- آموزش، مهم‌ترین رکن توانمندسازی و ارتقای کیفیت عملکرد دست‌اندرکاران روابط عمومی است. به‌همین منظور توسعه تحصیلات تکمیلی تا بالاترین سطح آموزش‌های مهارتی در این رشته ضرورت دارد و وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فنآوری و کار، تعاون و رفاه اجتماعی و نیز دانشگاه آزاد اسلامی در این خصوص اقدام خواهند کرد.

ماده ۱۲- آموزش مداوم اعضای جامعه روابط عمومی یک الزام است. «**سازمان نظام روابط عمومی**» با همکاری «خانه روابط عمومی ایران» حداکثر ظرف شش‌ماه پس از تصویب این قانون، سازوکارهای آن را تنظیم و به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت خواهند رساند و لازم‌الاجراء خواهد بود.

فصل هفتم- نظام مالی و اعتبارات

ماده ۱۳- هزینه‌های مربوط به مرکز ارتباطات و غعالیت‌های ارتباطی دستگاه‌ها، جزء هزینه‌های ضروری است. به‌منظور کردن ردیف اعتباری برای مرکز ارتباطات در دستگاه‌های اجرایی اعم از وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، شرکت‌ها، مؤسسات و ادارات کل استانی و شهرستان اقدام کند.

ماده ۱۴- تصویب اعتبارات مرکز ارتباطات همانند سایر معاونت‌ها در دستگاه‌های اجرایی خواهد بود و مرکز ارتباطات با تقدیم برنامه سالانه خود از آن دفاع خواهد کرد.

فصل هشتم- منابع انسانی

ماه ۱۵- منابع انسانی، رکن اصلی پیشرفت و توسعه سازمانی است. مدیران و کارشناسان روابط عمومی شاغل در مرکز ارتباطات در دستگاه باید علاوه بر تحصیلات دانشگاهی مرتبط با حوزه ارتباطات و روابط عمومی، دارای تجربه فعالیت کافی در روابط عمومی، شخصیت ترغیب‌کننده و ارتباطی مناسب و روحیه خدمت و مردم‌داری و فعایت در مرکز ارتباطات، شش‌ماه پس از تصویب این قانون با همکاری دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور و خانه روابط عمومی ایران، تدوین و به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت خواهد رسید.

فصل نهم- سخت و زیان‌آور بودن شغل روابط عمومی

ماده ۱۶- شغل روابط عمومی با توجه به لزوم برخورداری از دانش‌های مختلف، پیچیدگی، عدم تبعیت از زمان محدود کار اداری و فشارعصبی ناشی از صرف توان جسمی و روحی فراتر از حدمتعارف، شغل سخت و زین‌آور محسوب می‌شود و لذا مدیر روابط عمومی و بعضی از مشاغل شامل خبرنگاری، مدیریت مراسم و جشن‌ها و مدیر برنامه‌ریزی ارتباطی از مزایای شغل سخت و زیان‌آور، از جمله دریافت حق سختی‌کار و بازنشستگی قبل از موعد برخوردار خواهند بود.

تبصره: دامنه و ضوابط برخورداری افراد شاغل در مرکز مدیریت ارتباطات از مزایای سخت و زیان‌آور بودن شغل روابط عمومی با همکاری سازمان نظام روابط عمومی، سازمان‌های برنامه و بودجه و امور استخدامی و وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی تدوین می‌شود و به تصویب شورای اطلاع-رسانی دولت خواهد رسید.

فصل دهم – نهادهای مدنی

ماده ۱۷ – حمایت از نهادهای مدنی حوزه روابط عمومی و حرکت بسوی کارآمدسازی و نیز بهره‌گیری از مشورت‌های آن‌ها، ضروری است و دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور باید سازوکارها و اعتبارات لازم در این حوزه را در برنامه و بودجه سالانه خود پیش‌بینی کند.

فصل یازدهم- توسعه فضای کسب و کار

ماده ۱۸- به‌منظور توسعه فضای کسب و کار در حوزه روابط عمومی، مراکز مدیریت ارتباطات باید تمرکز بر امر سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل باشند و حداقل ۷۰درصد فعالیت‌های اجرایی خود را برون‌سپاری کنند.

تبصره۱: استفاده از خدمات مؤسسات تخصصی و نهادهای مدنی روابط عمومی در این زمینه باید در اولویت قرار گیرد.

تبصره۲: دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور ظرف شش‌ماه پس از تصویب این کانون، باید آیین‌نامه اجرایی تءسی قانون‌های روابط عمومی را برای توسعه اشتغال در این بخش تدوین کند و به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت برساند.

فصل دوازدهم- توسعه تعاملات بین‌المللی

ماده ۱۹- حضور موفق دست‌اندرکاران و نهادهای روابط عمومی کشور در عرصه‌های بین‌المللی و توسعه ارتباطات و تعاملات در این حوزه ضرورت دارد. دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور موظف است در زمینه تدوین و اجرای سازوکارهای لازم اقدام کند.

فصل سیزدهم- جنبش نرم‌افزاری و تولید علم

ماده ۲۰- به‌منظور حمایت از جنبش نرم‌افزاری و تولید علم در حوزه روابط عمومی، حمایت از تولید کتاب و رسانه‌های روابط عمومی و آفرینندگان آثار علمی و سایر فعالیت‌هایی که به توسعه و تحقق این مأموریت منجر می‌شود،«دفتر هماهنگی روابط عمومی‌های کشور» موظف است سازوکارهای حمایتی موردنظر را تنظیم و به تصویب شورای اطلاع‌رسانی دولت برساند.

فصل چهاردهم- حضور در جلسات تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری

ماده۲۱- «مدیر مرکز ارتباطات» در کلیه سطوح سازمانی، عضو دارای حق رأی و ثابت شورای معاونان یا مدیران دستگاه خواهد بود.

دعوت از مدیر مرکز ارتباطات برای حضور در کلیه جلسات و نشست‌های تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری به‌منظور دخالت‌دادن خواسته‌های ذینفعان و افکارعمومی و نیز اطلاع‌رسانی، ضرورت دارد.